

Będziemy produkowali koks z torfu

Za kilka tygodni w Reptowie, pod Szczecinem, zostanie uruchomiona bateria pieców tzw. kopalaków do produkcji koksu z torfu.

Proces produkcyjny w reptomskich kopalakach trwać będzie ok. 2 tygodni. Koks z torfu znajdzie zastosowanie w przemyśle odlewniczym, a szczególnie przy wytapianiu metali kolorowych, ze względu na minimalną zawartość siarki.

Cena 26 gr

CZY
TEL
NIK

Rok X Wyd. AB

Poznań, środa 7 VII 1954 r.

Nr 160 [3216]

Uchwała II Plenum KC PZPR w sprawie likwidacji odłogów zagospodarowania i lepszego wykorzystania łąk i pastwisk

1 Wielki program walki o podniesienie stopy życia w mas pracujących i umocnienie sojuszu robotniczo-chłopskiego wysunięty przez II Zjazd partii — znalazł po wszechny odzew wśród najszerszych rzesz narodu.

Walka o przyspieszenie rozwoju rolnictwa i znaczne podniesienie produkcji rolniczej staje się sprawą całego narodu.

Uchwały II Zjazdu partii są wszechstronnie rozwiniętym programem walki o podniesienie produkcji rolniczej. Wykonanie tego programu warunkowane jest przez pełne uruchomienie wszystkich rezerw dla zwiększenia produkcji rolniczej.

Taką poważną niewykorzystaną rezerwę szybkiego zwiększenia produkcji rolniczej stanowią istniejące jeszcze powierzchnie niezagospodarowanych gruntów uprawnych, do których zaliczyć należy: odłogi i ugory, grunty, które nie posiadają trwałego użytkownika i na skutek tego są żywiłowo i często w sposób

rabunkowo użytkowane oraz grunty, które posiadają właścicieli, ale nie są w pełni zagospodarowane.

Równocześnie uchwały II Zjazdu wskazują, że ogromną, a niedostatecznie dotychczas wykorzystaną rezerwą wzrostu bazy paszowej, stanowiące podstawowy warunek szybkiego rozwoju hodowli i wzrostu wydajności pogłowia, jest obok zwiększenia zbiorów roślin pastewnych w uprawie polowej — zagospodarowanie i lepsze wykorzystanie łąk i pastwisk.

2 W walce o pełne zagospodarowanie gruntów uprawnych i likwidację odłogów partia i władza ludowa oraz pracujące chłopstwo mają poważne osiągnięcia. W roku 1945 w rezultacie hitlerowskiej okupacji i zniszczeń wojennych blisko 8 mln. ha, tj. około połowa gruntów ornych była opuszczona bądź leżała odłogiem.

Na Ziemiach Odzyskanych spalona została znaczna część budynków gospodarczych, prawie całkowicie wyniszczony inwentarz żywy, teren najżyźniejszych ziem żuławskich były zatopione. Na wielkich kompleksach łąkowych zniszczone były urządzenia melioracyjne, a tereny te zamienione w bagniska.

Dzięki ogromnemu wysiłkowi całego narodu, a w szczególności chłopstwa polskiego, dzięki pomocy klasy robotniczej i państwa ludowego, te ogromne obszary zarówno na ziemiach dawnych jak i odzyskanych przywrócono do życia i zagospodarowano.

Na Ziemiach Odzyskanych w okresie pierwszych pięciu lat władzy ludowej przeszło 600 tys. rodzin chłopskich opanowała znaczna część budynków gospodarczych, prawie całkowicie wyniszczony inwentarz żywy, teren najżyźniejszych ziem żuławskich były zatopione. Na wielkich kompleksach łąkowych zniszczone były urządzenia melioracyjne, a tereny te zamienione w bagniska.

W sobotę, 10. bm. o godz. 20 w Osirowie w sali Domu Kultury Kolejarskiego odbędzie się **Wielki Koncert Rozrywkowy „GŁOSU WIELKOPOLSKIEGO”** i **REJONOWEJ ZBIORNICZY ZŁOMU** z okazji zakończenia konkursu pod hasłem „Zbieramy złom na budowę szkół”

Na czele zespołu soliści Państwowej Opery im. Stanisława Moniuszki

B. KOSTRZEWSKA i **M. WOZNICZKO** w najpiękniejszych melodiach świata. **Udział również biorą satyrycy H. DERWICH, ZYGMUNT JASKI, J. MIKOŁAJCZAK, W. TYBLEWSKI** i inni.

Dalsze szczegóły podamy. **Przed sprzedażą biletów indywidualnie i na listy zakładów pracy w „Orbisie”, przy ul. Świerzewskiego 16. Telefon 756.**

(Fragmenty)

siedliło się i zagospodarowało blisko 4 mln. ha ziemi. Około półtora miliona hektarów na Ziemiach Odzyskanych obsiały i zagospodarowały PGR.

W wyniku tego olbrzymiego wysiłku całego narodu, problem odbudowy naszego rolnictwa ze zniszczeń wojennych oraz zasiedlenia i zagospodarowania ziemi został w zasadzie rozwiązany.

Należy jednak stwierdzić, że wg szacunkowych danych, w kraju w końcu 1953 r. znajdowało się jeszcze około 400 tys. ha odłogów oraz blisko 400 tys. ha ugorów i innych gruntów niedostatecznie zagospodarowanych.

Jest to przede wszystkim rezultatem niedostatecznej koncentracji sił i środków dla podniesienia produkcji rolniczej. Jednocześnie niedostatecznie były brane pod uwagę skutki ogromnych przeobrażeń społeczno-ekonomicznych, jakie dokonały się w

całym kraju i ich oddziaływanie na wsi.

Należy jednak stwierdzić, że wraz ze zlikwidowaniem głodu ziemi, instancje i organizacje partyjne, a także odpowiedzialne ministerstwa oraz rady narodowe nie traktowały sprawy pełnego wykorzystania i zagospodarowania każdego ha użytków jako niezmienne ważnego i odpowiedzialnego zadania. W aparacie państwowym i organizacjach partyjnych oraz wśród odpowiedzialnego aktywu gospodarczego brak było dostatecznego zrozumienia doniosłości politycznej i gospodarczej sprawy należytej gospodarki ziemią.

3 Ogromne znaczenie dla rozwoju hodowli, a zwłaszcza bydła, ma sprawa zagospodarowania i podniesienia wydajności łąk i pastwisk zajmujących w Polsce powierzchnię ponad 4 mln. ha, co stanowi przeszło 20 procent użytków rolnych.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wręczenie L. Kruczkowskiemu Międzynarodowej Nagrody Stalinskij za utrwalenie pokoju między narodami

5 bm. w sali Świerdłowskiej na Kremlu odbyła się uroczystość wręczenia wybitnemu pisarzowi polskiemu, aktywnemu bojownikowi o pokój, przewodniczącemu Związku Literatów Polskich Leonowi Kruczkowskiemu Międzynarodowej Nagrody Stalinskij „Za utrwalenie pokoju między narodami”. Na uroczystości obecni byli licznie zebrani pisarze radzieccy, przedstawiciele organizacji społecznych stolicy ZSRR, robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych i pracownicy kultury. Przybyli również przedstawiciele ambasady Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie.

Członek komitetu do spraw międzynarodowych nagród stalinskich „Za utrwalenie pokoju między narodami”, pisarz radziecki Ilija Erenburg wręczył Leonowi Kruczkowskiemu dyplom i złoty medal laureata, składając mu równocześnie serdeczne powinszowania.

Przemawiali ponadto: zastępca przewodniczącego radzieckiego Komitetu Obronców Pokoju, reżyser filmowy S. A. Gierasimow, pisarz K. M. Simonow, członek prezydium Antyfaszystowskiego Komitetu Kobiet Radzieckich Z. P. Troickaja, artysta ludowy ZSRR J. A. Zawadski.

USA i Anglia rozpoczynają rokowania w sprawie paktu krajów Azji południowo-wschodniej

Jak donosi waszyngtoński korespondent „New York Herald Tribune”, Stany Zjednoczone i Anglia zamierzają rozpocząć w tych dniach nieoficjalne rokowania w sprawie utworzenia paktu wojskowego krajów Azji południowo-wschodniej, zgodnie z porozumieniem osiągniętym w ubiegłym tygodniu między Eisenhowerem i Churchilllem.

Mówili oni serdecznie o działalności laureata, o jego poważnym wkładzie w dzieło tworzenia przodującej literatury broniącej sprawy pokoju i postępu. Dali oni również wyraz przyjaznym uczuciom dla narodu polskiego walczącego ramię przy ramieniu z narodami Związku Radzieckiego i innych miłujących pokój krajów przeciwko niebezpieczeństwu nowej wojny, o pokój na całym świecie.

Następnie zabrał głos Leon Kruczkowski.

Puszczykowo i Żabikowo — miastami PRN uchwaliła zmiany podziału administracyjnego powiatu poznańskiego

Powiatowa Rada Narodowa w Poznaniu podjęła na ostatniej nadzwyczajnej sesji uchwałę dotyczącą zmiany podziału administracyjnego w powiecie poznańskim.

Wieloszczeblowy system przekazywania uchwał i decyzji rządu poprzez gminne rady i sołtysów powoduje poważne trudności w realizacji rosnących zadań na wsi.

Nowy podział administracyjny powiatu poznańskiego, dokonany na podstawie uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z 24 lutego br. przewiduje utworzenie 32 gromadzkich rad narodowych i to: na terenie gminy Czerwonak — w Owinskach, Wierzonce i Czerwonaku; na terenie gminy Dopiewo — w Dopiewie, Konarzewie, Komornikach, Pałędziu i Plewiskach; na terenie gminy Piątkowo — w Chludowie, Suchymlesie i Umultowie; na terenie gminy Polska Wieś — w Biskupicach, Węglewie, Pobiedziskach i Wronczynie; na terenie gminy Puszczykowo — w Czapurach i Wirach; na terenie gminy Rokietnica — w Klekru, Rokietnicy i Mrowinie; na terenie gminy Ste-

Przyjaźń poparta czynem

Poniżej zamieszczamy list zalogi Taganrogskiej Fabryki Kół przesyłany z okazji 10-lecia Odrodzenia Polski.

Droży Towarzysze!

My, robotnicy, technicy, inżynierowie i urzędnicy Taganrogskiej Fabryki Kół przesyłamy najserdeczniejsze pozdrowienia dla polskich mas pracujących z okazji 10-lecia Odrodzenia Polski.

Z każdym dniem zacieśnia się i pogłębia przyjaźń rosyjskich i polskich ludzi pracy, przyjaźń scementowana krwią przelaną w walce przeciwko najeźdźcy hitlerowskiemu.

Ludzie radzieccy nigdy nie zapomną dni, kiedy żołnierze Dywizji Kościuszkowskiej walczyli bohatercko ramię przy ramieniu z oddziałami Armii Radzieckiej — przeciwko wspólnemu wrogowi.

My, taganrogscy budowniczowie kół, podobnie jak wszyscy ludzie pracy ZSRR, z radością obserwujemy wspaniałe wyniki budownictwa w nowej Polsce, cieszymy się z każdego sukcesu w walce o zbudowanie socjalizmu w waszym kraju.

Cała nasza zaloga ze szczególnym zapalem produkuje urządzenia dla przemysłu polskiego. W roku 1953 wyprodukowaliśmy i wysłaliśmy do Polski 3 kotły „TP-230”, 438 ton przewodów kotłowych, 56 urządzeń do wytwarzania pyłu węglowego, ponad 170 ton urządzeń do chemicznego oczyszczania wody, 7 urządzeń wysokopiętnych do ogrzewania wody. W roku bieżącym wykonujemy również zamówienia dla waszego przemysłu, m. in. potężne kotły, przewody kotłowe, urządzenia do oczyszczania wody itd.

Robotnicy naszej fabryki podjęli współzawodnictwo o przedterminowe wykonanie tych zamówień. We współzawodnictwie tym przodują: monter Krzysztof, pracownicy oddziału walców spawanych — Sekira i Sokołow, pracownik oddziału konstrukcji metalowych — Chodakow, gięciarz rur — Sklarow i wielu, wielu innych.

Wszyscy oni wykonują po 2—3,5 normy, dając przy tym produkcję doskonałej jakości.

Inżynierowie i robotnicy — nowatorzy naszej fabryki chętnie przekazują swe doświadczenie polskim towarzyszom. Niedawno np. bawiła u nas cztery i pół miesiąca 7-osobowa grupa polskich specjalistów. Dyrekcja, organizacje społeczne i cała zaloga czyniły wszystko, aby polscy specjaliści zdobyli w naszej fabryce wiedzę teoretyczną i doświadczenie praktyczne, które pomogą im w pomyślnej pracy u siebie w kraju. Polscy towarzysze słuchali wykładów naszych najlepszych specjalistów w dziedzinie budowy kotłów, studiowali organizację produkcji w poszczególnych oddziałach fabryki. Później odwiedzili naszą fabrykę druga grupa specjalistów polskich, którzy zapoznawali się z metodami spawania, stosowanymi w naszej fabryce przy produkcji kotłów.

Cieszy nas, że zarówno pierwsza jak i druga grupa polskich specjalistów — jak wynika z ich wypowiedzi — była zadowolona z pobytu w naszej fabryce i z pomocy, jakiej im udzieliliśmy.

ZALOGA NASZA, PODOBNIK JAK WSZYSCY LUDZIE PRACY W KRAJU RAD, ŻYCZA NARODOWI POLSKIEMU NOWYCH SUKCESÓW W WALCE O SZCZĘŚLIWE, RADOSNE JUTRO, O ROZKWIAT POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ, O POKÓJ NA CAŁYM ŚWIECIE.

NIECH ŻYJE NIEZŁOMNA PRZYJAŹŃ MIĘDZY NARODAMI ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ!

W imieniu robotników, techników, inżynierów i pracowników administracji fabryki „Krasnyj Kocielszczyk”

Szamrajewski
p. o. dyrektora

Korniejenko
Sekretarz Komitetu Partyjnego

Żuk
przewodniczący Komitetu Związkowego

Panteon — monumentalna budowla dla uwiecznienia pamięci

W. I. Lenina i J. W. Stalina stanie w Moskwie

Komitet Państwowy do spraw budownictwa przy Radzie Ministrów ZSRR i Komitet Wykonawczy Moskiewskiej Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracujących ogłosił z polecenia Rady Ministrów ZSRR konkurs otwarty na najlepszy projekt monumentalnego gmachu — panteonu — pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad, który ma stanąć w Moskwie w celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów — Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i państwa radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy murze kremiowski.

Spotkanie przedstawicieli stron walczących w Indochinach

PEKIN (PAP)

Jak donosi Agencja Nowych Chin, dnia 4 bm. w miejscowości Trung-gia na szosie nr 3, odbyło się spotkanie przedstawicieli Wietnamskiej Armii Ludowej i francuskiego korpusu ekspedycyjnego. Spotkanie to dobiegło do skutku po dyskusji na temat kompetencji i składu delegacji naczelnego dowództwa francuskiego korpusu ekspedycyjnego.

W czasie spotkania przedstawiciel delegacji wietnamskiej gen. Wan Tien-dung złożył oświadczenie, w którym podkreślił, że obecne spotkanie przedstawicieli obu dowództw naczelnych stanowi krok naprzód na drodze do uregulowania konfliktu indochińskiego przy pomocy rokowań.

IV Konferencja Miejska PZPR w Poznaniu

W dniu 3 i 4 lipca br. odbyła się IV Miejska Konferencja sprawozdawczo-wyborcza PZPR w Poznaniu. W obradach brał udział sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR Zapański. Spośród 350 uczestników Konferencji zgłosiło się do dyskusji 53. Dyskutowało 33.

Konferencja wybrała nowe władze organizacji miejskiej, z których wyłoniono egzekutywę oraz sekretarza.

I sekretarzem wybrany został Stanisław Piasecki, sekretarzem organizacyjnym — Władysław Szymczak, sekretarzem propagandy — Józef Danielecz.

UCHWAŁA II PLENUM KC PZPR

w sprawie likwidacji odłogów zagospodarowania i lepszego wykorzystania łąk i pastwisk

(Ciąg dalszy ze str. 1)

W celu podniesienia wydajności łąk i pastwisk w latach 1945—1953 przeprowadzone zostały poważne prace nad ich zagospodarowaniem. W tym okresie dokonano melioracji oraz odbudowano urządzenia melioracyjne na powierzchni około 0,5 mln. ha łąk. Prawie ćwierć miliona ha zmelioryowanych łąk przetransowano i zasiano trawami wysokiej jakości.

Poważne znaczenie dla podniesienia wydajności łąk i pastwisk miały chłopskie czyny melioracyjne.

Jednakże stan zagospodarowania łąk i pastwisk oraz ich wydajność są jeszcze niezadowalające oraz pozostają ciągle jeszcze na bardzo niskim poziomie.

Przy ogólnie niedostatecznej uwadze poświęconej w ubiegłym okresie sprawie podniesienia produkcji rolniczej, szczególnie zaniebawiano gospodarkę na łąkach i pastwiskach.

4. Poważny wzrost aktywności w walce o podniesienie produkcji rolniczej, jaki zaznaczył się po IX Plenum i II Zjeździe, znalazł wyraz również w walce o zagospodarowanie odłogów i innych gruntów niezagospodarowanych oraz w walce o podniesienie wydajności łąk i pastwisk.

W wiosennej kampanii stęwniej przydzielono do zagospodarowania przeszło 180 tys. ha odłogów i gruntów niezagospodarowanych.

Znacznemu nasileniu uległy prace melioracyjne i pielęgnacyjne na łąkach i pastwiskach. W wiosennym czynie melioracyjnym chłopcy przeprowadzili całkowitą renowację urządzeń na obszarze przeszło 100 tys. ha łąk i dokonali prac pielęgnacyjnych na powierzchni około 115 tys. ha łąk i pastwisk.

Należy jednak stwierdzić, że inicjatywa chłopów nie wszędzie spotkała się z dostateczną pomocą rad narodowych i instancji partyjnych. Służba agronomiczna i wodno-melioracyjna nie udzieliła w dostatecznej mierze pomocy fachowej spółdzielniom produkcyjnym i zespołom łąkarskim.

5. Plenum KC stwierdza, że mimo pewnych osiągnięć nie nastąpił jeszcze przełom w walce o zagospodarowanie odłogów, łąk i pastwisk. Wciąż jeszcze wymaga istotnej poprawy zagospodarowanie większych zwartych kompleksów odłogowych oraz większych kompleksów łąk i pastwisk.

Ten wysoce niezadowalający stan nie może być dłużej tolerowany. Ziemia nasza, stanowiąca podstawę bogactwa narodu, wymaga od każdego obywatela, a zwłaszcza od chłopów pracujących troski o jej pełne wykorzystanie.

Obywatelskim i patriotycznym obowiąz-

A. Zadania w dziedzinie pełnego zagospodarowania gruntów ornych

W walce o pełną likwidację odłogów i należyte użytkowanie innych gruntów niedostatecznie dotąd zagospodarowanych wzięć muszą udział PGR, POM, spółdzielnie produkcyjne i szerokie rzesze chłopów gospodarujących indywidualnie, podnosząc w ten sposób dobrobyt wsi i przyczyniając się do lepszego zaopatrzenia kraju w produkty rolne.

I. Zadania PGR

w zagospodarowaniu odłogów

W walce o likwidację odłogów i innych niezagospodarowanych gruntów wielką rolę odegrały państwowe gospodarstwa rolne. PGR zaorwały i zasiały duże obszary na Ziemiach Odzyskanych i przekazały część tej ziemi osiedlającym się chłopom.

Dzięki osuszeniu i wzięciu pod uprawę żuław zatopionych przez okupanta, PGR zagospodarowało jedne z najżyźniejszych ziem kraju.

W okresie po IX Plenum KC państwowe gospodarstwa rolne przejęły do zagospodarowania dalszych 55 tysięcy ha odłogów.

Obok pewnych osiągnięć PGR w likwidacji odłogów występuje jeszcze szereg poważnych braków i niedomagań, które utrudniają PGR wywiązywanie się z powierzonych im w tej dziedzinie zadań:

1. Podstawowym błędem w pracy PGR nad likwidacją odłogów jest ciągle jeszcze niedostateczny wysiłek i brak troski o należyte, szybkie umocnienie zespołów i gospodarstw zorganizowanych na odłogach.

W wielu zespołach i gospodarstwach zorganizowanych na odłogach i gospodarujących już kilka lat, brak jest dostatecznej troski o rozwój pogłowia zwierząt gospodarskich.

2. Główną przyczyną tego stanu rzeczy jest niezapewnienie tym gospodarstwom odpowiedniej ilości ludzi do pracy oraz brak dostatecznej troski ze strony PGR o warunki bytowe i kulturalno-socjalne dla robotników zatrudnionych w tych gospodarstwach, co powodowało wielką płynność załóg. Równocześnie kredyty przeznaczane na akcje osiedleńcze nie są właściwie wykorzystywane.

Szczególne zaniebdania występują w pozyskiwaniu i stabilizacji stałej kadry kierowniczej i specjalistów.

3. Poważnym zaniebdaniem ze strony Ministerstwa PGR jest niezabezpieczenie tych gospodarstw w niezbędną ilość maszyn dla zmechanizowania podstawowych prac,

każdego chłopca, każdego członka spółdzielni produkcyjnej, robotnika rolnego winna być pieczołowita dbałość o to, aby każdy hektar gruntów ornych, łąk i pastwisk był w pełni wykorzystany.

Obowiązkiem wszystkich pracujących chłopów jest zaostreżenie walki z wszelkimi próbami pozostawiania ziemi odłogiem lub przeszkadzania w pełnym zagospodarowaniu i użytkowaniu każdego hektara ziemi w gromadzie.

Aby te wielkie zadania zostały wykonane, partia winna zapewnić tej walce polityczne kierownictwo i przewodzić w niej masom chłopskim.

Ministerstwo Rolnictwa i Ministerstwo PGR, rady narodowe oraz instancje i organizacje partyjne winny z całą energią przystąpić do realizacji tych zadań i okazać chłopstwu pracującemu jak największą pomoc w pełnym zagospodarowaniu odłogów oraz zagospodarowaniu i podniesieniu użytkowania łąk i pastwisk.

Instancje i organizacje partyjne winny uzyskać pełny obraz faktycznego stanu zagospodarowania ziemi na swoim terenie, dokładnie przeanalizować własne możliwości mobilizacji wszystkich niezbędnych sił i środków, a zarazem troszczyć się o otrzymanie niezbędnej pomocy państwa dla zagospodarowania każdego hektara użytków rolnych.

Plenum KC stwierdza, że dla wykonania tych zadań istnieją wszelkie niezbędne warunki materialne i polityczne.

Aby dokonać zrealizowania wszystkich sił i środków oraz skierować je do walki o zagospodarowanie każdego hektara użytków rolnych, — koniecznym jest dokonanie zasadniczego przełomu w dotychczasowym stosunku do spraw gospodarowania ziemią.

Dla wykonania tych zadań należy:

- doprowadzić w latach 1954—55 do zagospodarowania istniejących jeszcze odłogów i gruntów bez trwałego użytkownika oraz gruntów nie uprawianych przez właścicieli, — doprowadzić do końca uzyskanie przez chłopów aktów nadania i wpisania posiadania przez nich ziemi do ksiąg wieczystych,
- podjąć niezbędne środki dla znacznego podniesienia wydajności łąk i pastwisk,
- zapewnić w latach 1954—55 pełne wykonanie rozszerzonego planu robót melioracyjnych na łąkach i pastwiskach,
- przygotować niezbędne środki zapewniające podjęcie w latach 1955/60 prac nad pozyskaniem nowych terenów uprawnych przez zagospodarowanie tak zwanych półużytków i nieużytków.

a w szczególności przy zbiorach i uprawach międzyrzędowych.

Niedostateczna jest pomoc rad narodowych dla PGR w walce o zagospodarowanie odłogów. Rady narodowe nie pomagają wystarczająco PGR w przeprowadzaniu pomiarów gruntów, urządzeń rolnych i lokalizacji ośrodków gospodarczych.

W walce o pełną likwidację odłogów szczególnie wielkie i odpowiedzialne zadania stoją przede wszystkim przed PGR. PGR winny odegrać główną rolę w zagospodarowaniu wielkich obszarów o niedostatecznym stopniu zaludnienia. PGR winny przejąć większe kompleksy odłogowe o powierzchni ponad 100 ha oraz wszystkie odłogi przylegające do pól PGR. PGR winny zapewnić zaoranie i właściwą uprawę wszystkich przejętych ziem w 1954 roku oraz zasieć co najmniej 40 tysięcy ha ozimin w bieżącym roku na dobrze uprawionej ziemi.

Pozostałe przejęte w 1954 roku odłogi winny być przygotowane pod siewy wiosenne w 1955 roku.

W tym celu należy:

1. Ustalić dostosowany do warunków terenowych właściwy kierunek gospodarczy oraz plan pełnego zagospodarowania zespołów i gospodarstw już istniejących oraz organizowanych w bieżącym roku na większych kompleksach odłogowych.
2. Nowozorganizowanym gospodarstwom wydzielić dodatkowo niezbędną ilość ciągników i maszyn towarzyszących oraz wykozystać wszystkie wewnętrzne rezerwy PGR w celu zabezpieczenia mechanizacji prac uprawowych.
3. Ministerstwo PGR winno przedłożyć w ciągu miesiąca plan niezbędnych środków szybkiego zagospodarowania organizowanych w tym roku nowych zespołów i gospodarstw.
4. W celu zwiększenia zainteresowania materialnego pracowników wypłacać — w 1954 i 1955 roku 15-procentowy dodatek do przysługujących stawek zarobkowych pracownikom brygad polowych, mechanikom i kombajnierzom, zatrudnionym w nowych gospodarstwach i zespołach;
- dla kadry kierowniczej, inżynieryjno-technicznej oraz dla pracowników bez pośrednio zatrudnionych przy likwidacji odłogów w zespołach i gospodarstwach, pracujących w trudnych warunkach ustalić premię za wyniki pro-

dukcyjne z zagospodarowanych odłogów.

5. Przeprowadzić nabór robotników do gospodarstw nowozorganizowanych.
6. Zwiększyć odpowiedzialność rad narodowych za okazanie pomocy PGR.

Równocześnie rady narodowe powinny wspólnie z administracją PGR zapewnić sprawne zaopatrywanie pracowników PGR w artykuły masowego spożycia poprzez organizowanie sieci stałych bądź ruchomych punktów GS.

Szczególną uwagę winny rady narodowe poświęcić zorganizowaniu na tych terenach życia kulturalno-oświatowego, zapewnić opiekę lekarską pracownikom PGR oraz umożliwić ich dzieciom uczęszczanie do szkół.

Likwidacja odłogów i pełne zagospodarowanie każdego hektara ziemi to poważne zadanie administracji i załóg PGR, organizacji partyjnych i związkowych w walce o podniesienie produkcji rolniczej.

II. Spółdzielnie produkcyjne

W latach 1950—1953 spółdzielnie produkcyjne odegrały istotną rolę w walce o likwidację odłogów.

Państwowe ośrodki maszynowe nie udzielają dostatecznej pomocy spółdzielniom, zwłaszcza odczuwającym brak rak roboczych w należytych zagospodarowaniu obszarów przejętych od państwa.

W związku z tym, część spółdzielni produkcyjnych zbiera jeszcze niskie plony z powierzchni przejętych do zagospodarowania. Przyczyną tego jest nieterminowe przeprowadzanie podstawowych zabiegów agrotechnicznych. Zdarzają się nawet wypadki, że spółdzielnie nie uprawiają części przydzielonych gruntów ornych.

Spółdzielnie produkcyjne poprzez usunięcie tych braków winny odegrać większą niż dotąd rolę w walce o pełną likwidację odłogów i należyte zagospodarowanie wszystkich gruntów ornych.

W związku z tym należy:

1. Przydzielać spółdzielniom produkcyjnym za zgodą ogólnego zebrania członków — w trwałe użytkowanie grunty Państwowego Funduszu Ziemi położone obok lub w pobliżu arealu spółdzielczego — w czasie użytkowania, nie mniej niż na trzy lata, o-puszczone lub —niezagospodarowane grunty prywatne.

2. Zwrócić uwagę instancji partyjnych, przejdów rad narodowych, państwowych ośrodków maszynowych i ich wydziałów politycznych na szczególne zadania wobec spółdzielni, które przejęły większe obszary gruntów do zagospodarowania.

Spółdzielniom tym należy:

— udzielać większej pomocy w układaniu planów gospodarczych, w należytej organizacji pracy, w mechanizacji robót polowych, w sprawnej organizacji sprzętu zbiorów,

— zapewnić pierwszeństwo w przydziałach nasion, nawozów, pogłowia zarodowego, kredytów, materiałów budowlanych,

— dopomóc w zapewnieniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, socjalno-kulturalnych dla nowoosiedlających się członków w tych spółdzielniach,

— dopomóc spółdzielniom w rozwijaniu pracy propagandowej wśród chłopów małopolnych i średniorolnych dla zachęcania ich do wstępowania do tych spółdzielni.

3. Stosować dla spółdzielni zagospodarowujących odłogi i inne niezagospodarowane grunty następujące ulgi i środki pomocy:

a) całkowite zwolnienie z obowiązku dostaw żywności i mleka przypadających z przejętych w zagospodarowanie odłogów i innych niezagospodarowanych użytków rolnych w ciągu pierwszych trzech lat od ich przejęcia, oraz obniżenie wymiaru obowiązkowych dostaw żywności i mleka — o połowę w czwartym i o 30 procent w piątym roku ich użytkowania,

b) całkowite zwolnienie od obowiązkowych dostaw zboża, podatku gruntowego i szarwaku oraz od opłaty w naturze za prace POM w pierwszym roku zbiorów z przejętych do zagospodarowania odłogów i obniżenie o połowę wymiaru dostaw zboża w drugim roku zbiorów z tych odłogów,

c) całkowite zwolnienie z obowiązku dostaw ziemniaków z powierzchni odłogów i innych niezagospodarowanych użytków rolnych, a przejętych do zagospodarowania w ciągu pierwszych trzech lat od ich przejęcia oraz stosowanie norm ulgowych w wysokości od 150 do 200 kg z 1 ha w czwartym, piątym i szóstym roku użytkowania.

4. Zalecić spółdzielniom produkcyjnym wprowadzenie dodatkowej opłaty za prace członków, wykonane w pierwszych 2—3 latach na odłogach przejętych do zagospodarowania i na podstawie uchwały o ogólnym zebraniu członków — zaliczyć o 10 procent więcej dniówek obrachunkowych za pracę na tych gruntach, albo dzielić dziesiętą część zbioru uzyskanego z tych gruntów bezpośrednio między członków, którzy na nich pracowali, stosownie do ilości dni-

wek obrachunkowych, wypracowanych na zagospodarowywanym areale.

5. Zobowiązać państwowe ośrodki maszynowe do inicjowania likwidacji odłogów i pełnego zagospodarowania gruntów ornych przez spółdzielnie produkcyjne, do zapewnienia im szczególnej pomocy agrotechnicznej i sprawnej obsługi ze strony brygad traktorowych. W celu zainteresowania pracowników POM w rozszerzaniu arealu gruntów ornych w spółdzielniach produkcyjnych i podnoszeniu plonów na obszarach przejętych przez spółdzielnie do zagospodarowania — ustalić następujące dodatkowe warunki opłaty i premie:

a) pracownikom brygad traktorowych, kombajnierzom, maszynistom młocarnianym, pracownikom inżynieryjno-technicznym, pracownikom wydziałów politycznych w POM-ach utworzonych w latach 1954 i 1955, które będą prowadziły pracę na znacznych obszarach odłogowych oraz pracownikom brygad traktorowych i kombajnierzom, delegowanym do uprawy odłogów na tych terenach — wypłacać 15-procentowy dodatek do przysługujących stawek zarobkowych w latach 1954, 1955,

b) ustalić premię dla pracowników brygad traktorowych, kombajnierzów, maszynistów młocarnianych, pracowników inżynieryjno-technicznych i pracowników wydziałów politycznych za wyniki produkcyjne uzyskane z zagospodarowanych odłogów.

III. Gospodarstwa indywidualne

W walce o pełne wykorzystanie gruntów ornych i podniesienie produkcji rolnej, duże znaczenie ma wysiłek małopolnych i średniorolnych chłopów, którzy indywidualnie lub łącząc się w zespoły uprawowe podejmują likwidację odłogów i uprawę gruntów niezagospodarowanych.

Realizując wytyczne IX Plenum i uchwały II Zjazdu, pracujący chłopcy dokonali w ostatnich miesiącach znacznego wysiłku w kierunku bardziej intensywnego wykorzystania ziemi swoich gospodarstw.

Należy jednak podkreślić, że wyniki w dziedzinie zagospodarowania odłogów, ugorów i innych niedostatecznie zagospodarowanych gruntów przez chłopów gospodarujących indywidualnie są niezadowalające. Istnieje szereg trudności i przeszkód ograniczających udział chłopów w pełnym i trwałym zagospodarowaniu użytków rolnych.

1. Dotąd jeszcze 199 tysięcy właścicieli gospodarstw nadzielonych ziemią nie otrzymało aktów nadania, a 537 tysięcy nie wpisało do ksiąg wieczystych. Opłacają oni czynsz dzierżawny za przydzielone grunty i nie czują się pełnoprawnymi właścicielami swoich gospodarstw.

W roku 1953 wydano tylko 43,7 tys. aktów nadania i wpisano do ksiąg wieczystych za ledwie 8,3 tys. gospodarstw.

Ministerstwo Rolnictwa i przejdów rad narodowych nie podejmowały skutecznych kroków dla szybszego zlikwidowania tak szkodliwego stanu rzeczy.

Nieuporządkowana gospodarka gruntami PFZ była przyczyną częstych zmian użytkowników tych gruntów, a nawet powstawania wtórnych odłogów.

2. Z dużym opóźnieniem przystąpiono do zabezpieczenia środków, zapewniających pełne zagospodarowanie ziemi, pozostającej w prywatnym władaniu chłopów.

Niektóre przejdów rad narodowych nie udzielały przewidzianej dekretem pomocy produkcyjnej właścicielom zaniebawianych gospodarstw.

Duże znaczenie posiada zagospodarowanie ziemi przez zespoły uprawowe, pozwalające na uprawę większych obszarów przy użyciu traktorów i wydajnych maszyn. Wiosną bieżącego roku zespoły uprawowe obsiały ponad 22 tys. ha gruntów.

W wielu powiatach przejdów rad narodowych i państwowych ośrodków maszynowych nie pomagają chłopom w tworzeniu zespołów uprawowych, nie informują ich o ulgach i innych środkach pomocy przewidzianej uchwałami rządu dla zespołów uprawowych. Państwowe ośrodki maszynowe nie wszędzie pomagają zespołom w uprawie ziemi i sprężeniu plonów.

Instancje i organizacje partyjne oraz wydziały polityczne POM pozostawiają zespoły bez należytej opieki i pomocy.

W celu zapewnienia warunków dla pełnego zagospodarowania gruntów przez małopolnych i średniorolnych chłopów należy:

1. uregulować sprawy własności ziemi i w ciągu 1954 i 1955 roku zakończyć prace uwłaszczeniowe;
2. użytkownikom gruntów Państwowego Funduszu Ziemi zapewnić pełną trwałość i nienaruszalność użytkowania w okresie określonym umową oraz pierwszeństwo w zawieraniu umowy na okres następny;
3. dążyć do przydzielania ziemi z PFZ w użytkowanie na okres co najmniej 5 lat, zapewnić korzystne warunki i większą

(Ciąg dalszy na str. 2)

UCHWAŁA II PLENUM KC PZPR

w sprawie likwidacji odłogów zagospodarowania i lepszego wykorzystania łąk i pastwisk

(Ciąg dalszy ze str. 2)

pomoc dla zespołów uprawowych oraz indywidualnych gospodarstw likwidujących wieloletnie odłogi;

4. zaprowadzić należytą ewidencję użytkowania ziemi PZP, zapewnić nadzór nad

przebiegiem warunków umowy przez użytkowników;

5. usprawnić pracę prezydiów rad narodowych i zarządów rolnictwa w zakresie stosowania przepisów dekretu o obowiązkach pełnego zagospodarowania gruntów.

B. Zadania w dziedzinie zagospodarowania i podniesienia wydajności łąk i pastwisk

Zadania postawione przez II Zjazd w dziedzinie wzrostu produkcji zwierzęcej zakładają, obok dalszego powiększenia pogłowia trzody, szybki rozwój pogłowia bydła. Realizacja tego zadania wymaga dalszej poważnej rozbudowy bazy paszowej.

Jednym z najważniejszych źródeł paszy są łąki i pastwiska.

Poczynając od roku 1945 stale rozszerzano powierzchnię użytkowanych łąk i pastwisk. W tym okresie dokonano renowacji zniszczonych urządzeń wodno-melioracyjnych na większych kompleksach łąkowych. Jednocześnie stopniowo rozwijano roboty melioracyjne.

W ostatnich latach zwrócono szczególną uwagę na zagospodarowanie pomelioracyjnych, obejmując nim prawie 250 tysięcy ha łąk i pastwisk.

Wzrost udziału chłopów w planowej, corocznej akcji melioracyjnej, co pozwoliło na przeprowadzenie konserwacji urządzeń melioracyjnych na obszarze ponad 1500 tysięcy ha łąk i pastwisk.

Pomimo osiągnięć gospodarka na łąkach i pastwiskach jest jeszcze niezwykle zaciągana.

W celu realizacji zadań postawionych przez II Zjazd partii w dziedzinie zwiększenia pogłowia bydła i podniesienia jego produktywności, należy więc zwrócić szczególną uwagę na podniesienie produkcji trwałych użytków zielonych.

Dla pełnego wykorzystania łąk i pastwisk i podniesienia ich produktywności konieczne jest skencentrowanie wysiłków na następujących zadaniach:

I. Zadania w dziedzinie podniesienia wydajności łąk i pastwisk

W celu podniesienia wydajności łąk i pastwisk należy przez odpowiednią akcję propagandową, instruktaż służby rolnej, działalność organizacyjną POM w spółdzielniach produkcyjnych oraz organizowanie chłopów małopolskich i średniorolnych osiągnąć w najbliższych latach istotny postęp w dziedzinie właściwego użytkowania łąk i pastwisk. W szczególności należy:

1. Zwrócić uwagę na coroczne wykonywanie na łąkach i pastwiskach prac pielęgnacyjnych.
2. Dążyć do zasilania co parę lat użytków zielonych nawozami organicznymi, łąki wymagające odkwaszenia zasilać wapnem.
3. Wydzielić odpowiednią ilość nawozów sztucznych dla zasilania łąk i pastwisk na terenach niezabagnionych.
4. W celu podniesienia wartości siana dokonywać powszechnie sprzętu w momencie zakwitania traw i łąk najszerzej stosować przy suszeniu koźły, płotki, daszki itp. Upowszechniać stosowanie kiszenia traw w przypadkach niepomysłnych warunków atmosferycznych, szczególnie przy sprzeczności pogody.
5. Zapewnić zagospodarowanie pastwisk gminnych i gromadzkich. Upowszechniać stosowanie wypasu kwaterowego i koszarzenia na pastwiskach górskich.
6. W celu podniesienia kultury łąk i pastwisk, przyspieszenia i ułatwienia zbiorów siana, szczególnie w spółdzielniach produkcyjnych, należy w latach 1954—1955:

- a) zorganizować na terenach w większym stopniu uspołecznionych, posiadających większe obszary łąk, około 100 brygad łąkarskich w POM, zapewnić im właściwą obsługę fachową;
- b) wyposażyć brygady łąkarskie w zespoły maszyn niezbędnych do wykonywania upraw, czyszczenia łąk z krzewów, pielęgnacji i sprzętu.

7. Szczególną rolę winny odegrać, posiadające swoją tradycję na wsi i często samorządnie organizowane, różne formy zespołowego zagospodarowania łąk i pastwisk przez chłopów gospodarujących indywidualnie.

POM winny w maksymalnym stopniu zapewnić tym zespołom pomoc techniczną i agronomiczną na warunkach umowy.

II. Zadania w dziedzinie likwidacji odłogów łąkowych

W celu całkowitego wykorzystania łąk i pastwisk na terenie województw: szczecińskiego, zielonogórskiego, białostockiego, olsztyńskiego, rzeszowskiego i wrocławskiego należy:

1. W latach 1954—1956 dokonać niezbędnych renowacji i budowy urządzeń melioracyjnych na terenie województw szcze-

cińskiego i zielonogórskiego w celu udostępnienia około 68 tys. ha dla użytkowania.

2. W rejonach większych obszarów użytków zielonych, gdzie właściwe użytkowanie łąk i pastwisk wymaga kompleksowego zagospodarowania rolniczego — przystąpić w roku 1955 do organizowania specjalizowanych państwowych gospodarstw rolnych.

W okresie przejściowym należy na tych terenach organizować wypas owiec i bydła rogatego.

3. Szerzej rozwijać akcję osiedleńczą oraz dokonać na tych terenach odpowiednich inwestycji komunikacyjnych, socjalnych w dziedzinie zaopatrzenia itp.

4. Tereny łąkowe i pastwiskowe o powierzchni około 120 tys. ha, dotychczas niedostatecznie wykorzystane w lasach państwowych, zagospodarować siłami miejscowych leśników, bądź wydźlerzać spółdzielniom produkcyjnym lub małopolskim i średniorolnym chłopom na okres paroletni, pod warunkiem dokonywania odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych.

III. Zadania w dziedzinie melioracji

Należy przyspieszyć prace melioracyjne na łąkach i pastwiskach, a w szczególności:

1. W latach 1954—1955 objąć melioracją łąki i pastwiska na obszarze około 220 tys. ha. Zmeliorowane łąki i pastwiska na gruntach gospodarki chłopskiej w 1954—1955 zagospodarować na powierzchni ok. 200 tys. ha.
2. Należy objąć nawadnianiem w latach 1954—1955 powierzchnię ok. 78 tys. ha.
3. W celu powiązania w jedną całość wykonywanych obecnie mniejszych, lokalnych robót należy przyspieszyć i wykonać do końca 1955 roku ramowe opracowanie planu perspektywicznego melioracji.
4. Dla uzyskania szybkich i jak największych efektów gospodarczych należy w pierwszej kolejności meliorować tereny mające zapewnioną należytą konserwację i eksploatację.
5. W celu zapewnienia jak największego udziału zainteresowanych należy popularyzować znaczenie melioracji i rozszerzyć socjalistyczne współzawodnictwo w corocznej akcji melioracyjnej.
6. Prócz robót na większych obszarach rozszerzyć zakres lokalnych prac melioracyjnych podejmowanych przez zainteresowanych chłopów, okazując im pomoc w opracowaniu niezbędnej dokumentacji, w uzyskaniu nasion i nawozów.
7. Zwiększyć obszar konserwacji zmeliorowanych terenów, tak aby w roku 1955 konserwacja objęła całą powierzchnię zmeliorowanych użytków zielonych.
8. Dla obniżenia kosztów własnych i wprowadzenia postępu technicznego do projektowania i wykonawstwa robót wodnomelioracyjnych:

- stosować w szerszym zakresie nowe osiągnięcia techniki melioracyjnej, drenowanie krecie, nie tylko w celu odwodnienia, lecz i dla nawodnienia łąk i pastwisk,
- wykorzystywać na szerszą skalę ścieki miejskie i przemysłowe rolnego do nawodnienia użytków zielonych i gruntów ornych.

9. W pierwszym rzędzie winny być wykonane prace w następujących rejonach:

- a) W rejonie lubelskim. W roku 1954 rozpocząć budowę kanału Wieprz—Krzna o długości przeszło 109 km.

Przyspieszyć roboty melioracyjne prowadzone w dolinach rzek Łubnickiej, Poru, Huczawy, Ucherki i Krzyny, uzupełniając te roboty urządzeniami do nawodnienia.

- b) W rejonie Narwi—Biebrzy. Kontynuować w latach 1954—1955 rozpoczęte roboty wodno-melioracyjne na bagnie Kuwasy na powierzchni 7 tys. ha w celu zapoczątkowania wielkich robót w dolinie rzeki Biebrzy, będącej największym kompleksem łąkowo-pastwiskowym w kraju.

Rozpocząć prace melioracyjne w latach najbliższych na mniejszych kompleksach bagiennych, występujących w dolinie rzeki Narwi oraz w dolinach jej dopływów, jak Supraśl, Nereśl, Jaskranka. Przyspieszyć rozpoczęte prace melioracyjne w dolinie rzeki Nurzec na obszarze około 10 tys. ha.

- c) W rejonie Szczecina. Wykonać w latach 1954—1956 prace melioracyjne przy odbudowie istniejących urządzeń wodno-melioracyjnych na 16 dużych kompleksach o łącznej powierzchni 50 tys. ha. Przystąpić do melioracji szczegółowych w dolinach rzek Odry, Iny, Stebnicy i Regi oraz w kompleksie położonym nad Zalewem Szcze-

cińskim bezpośrednio po wykonaniu odbudowy istniejących urządzeń.

- d) W rejonie zielonogórskim. Podjąć prace melioracyjne na dużych kompleksach położonych nad Odrą, Wartą, Notecią i Obrą. W 1956 roku zakończyć odbudowę istniejących urządzeń wodno-melioracyjnych na 4 większych kompleksach łąkowo-pastwiskowych o powierzchni 18 tys. ha.

- e) W rejonie łódzko-kieleckim. Zwiększyć w latach 1955—1956 rozmiar robót wodno-melioracyjnych, ze specjalnym uwzględnieniem wykorzystania ścieków miasta Łodzi do nawodnienia w dolinie rzeki Neru, na powierzchni 20 tys. ha. W roku 1955 przystąpić do wstępnych prac melioracyjnych w dolinie rzeki Nidy o powierzchni 10 tys. ha.

- f) W rejonie warszawskim. Rozwinąć roboty melioracyjne w rejonie Warszawy, nad prawobrzeżnymi dopływami Narwi, to jest Skrzywy, Omulwi i Orzycy, oraz kontynuować rozpoczęte prace w dolinie rzeki Rożogi i Płodownicy, wykorzystując do nawodnienia wody z jezior mazurskich.

- g) W rejonie dolnej Wisły. Przyspieszyć roboty na bagnie Mościebłota, przy ujściu rzeki Redy, na powierzchni około 6 tys. ha, w celu szybkiego oddania do eksploatacji tych terenów, które mają duże znaczenie dla rozwoju hodowli w zapleczu miasta Gdyni.

IV. Zadania w zakresie planów perspektywicznych, dokumentacji projektowo-kosztorysowej i prac naukowo-badawczych

W celu zapewnienia dalszego rozwoju prac wodno-melioracyjnych należy:

1. Na bazie opracowywanego planu perspektywicznego gospodarki wodnej, przyspieszyć opracowanie dokumentacji technicznej dla dużych kompleksowych robót melioracyjnych w rejonach Noteci, prawobrzeżnych dopływów Narwi, systemu Biebrzy, zabagnionych terenów położonych między Mławą i Sierpcem o powierzchni około 40 tys. ha, Żuław gdańskich i obszarów łąkowych województw szczecińskiego i zielonogórskiego oraz w rejonie podgórskim na terenie województw rzeszowskiego, krakowskiego i wrocławskiego.

V. Zadania w zakresie zabezpieczenia środków dla realizacji programu melioracyjnego

- a) Mechanizacja i zaplecze techniczne.

W celu zwiększenia stopnia mechanizacji robót wodno-melioracyjnych należy:

1. Zapewnić dostateczną ilość maszyn, a w szczególności 25 koparek, 18 pogłębiarek, 28 spycharek, 15 pługów do kopania rowów melioracyjnych, 110 samochodów ciężarowych, 115 ciągników na gąsienicach itp.
2. Uwzględnić w planach inwestycyjnych budowę nowych warsztatów remontowo-produkcyjnych i rozbudowę istniejących.

C. Zadania organizacji partyjnych

Likwidacja odłogów i lepsze zagospodarowanie wszystkich gruntów, pełne zagospodarowanie i podniesienie wydajności łąk i pastwisk stanowi ważne ogniwo nakreślonego przez II Zjazd partii wielkiego programu walki o wzrost produkcji rolniczej, o szybsze podniesienie stopy życiowej.

Poważnym błędem w pracy instancji i organizacji partyjnych było niedocenianie i niezrozumienie wielkiej wagi gospodarczej i politycznej tego zagadnienia.

Usunięcie wszystkich zaniedbań i błędów oraz zapewnienie mobilizacji szerokiego mas do walki o likwidację odłogów, ugorów i innych gruntów niezagospodarowanych oraz — o zagospodarowanie i podniesienie wydajności łąk i pastwisk wymaga radykalnej zmiany stosunku instancji i organizacji partyjnych do sprawy gospodarki ziemi. Walka o pełne zagospodarowanie wszystkich użytków rolnych powinna stać się w myśli wskazań II Zjazdu sprawą całej partii.

W celu rozwinięcia szerokiego frontu walki o realizację zadań nakreślonych przez Plenum KC wszystkie instancje i organizacje partyjne powinny dokładnie oświecić niniejszą uchwałę oraz zrealizować całą partię do walki o jej wykonanie, wytyczając jasne, konkretne zadania, przystosowane do warunków danego terenu, zrozumiałe dla chłopów pracujących.

Komitety i organizacje partyjne winny w oparciu o te zadania pobudzić i organizować aktywność całej ludności pracującej swego terenu do walki o pełne zagospodarowanie i podniesienie wydajności ziemi.

Należy szeroko rozwijać wkół tych zadań aktywność społeczną chłopów pracujących danego terenu.

Instancje i organizacje partyjne w mie-

zorganizować warsztaty usługowe przy rejonowych kierownictwach robót wodno-melioracyjnych oraz warsztaty naprawcze przy stacjach pomp.

3. Wyposażyć służbę wodno-melioracyjną w roku 1955 w przewoźne warsztaty, wozy pogotowia technicznego.

4. Wyposażyć najważniejsze stacje pomp w nowe agregaty pompowe.

- b) Nasiennictwo traw.

Dotychczasowa produkcja nasion traw nie pokrywa szybko rosnących potrzeb. Kontraktacja traw nasiennych zaspokaja rosnące potrzeby jedynie w niektórych gatunkach, łatwych do uprawy.

W celu zaspokojenia potrzeb kraju w zakresie produkcji nasion traw, w związku z planowym szybkim i znacznym zwiększeniem rozmiarów zagospodarowania łąk i pastwisk, należy: rozszerzyć kontraktację nasion traw do rozmiarów pokrywających zapotrzebowanie na obsiew w roku 1956 — 160 tys. ha; należy więc w latach 1954—1955 założyć co najmniej 18 tys. ha nowych plantacji, z tego w PGR — 8 tys. ha. Ustalić, że prezydium wojewódzkich rad narodowych powinny tak zorganizować produkcję nasion traw na swoim terenie, aby w ciągu najbliższych 2—3 lat zaspokoić potrzeby województwa we własnym zakresie.

- c) Zaopatrzenie materiałowe

W celu materiałowego zabezpieczenia robót wodno-melioracyjnych należy:

1. Zapewnić terminową dostawę, w szczególności żelaza, cementu, drewna, rurek drenarskich itp.

2. Zaopatrzyć jednostki terenowe służby wodno-melioracyjnej, biura projektów wodno-melioracyjnych i Instytut Melioracji i Użytków Zielonych w niezbędną ilość sprzętu geodezyjnego i innego wyposażenia.

- d) Kadry
- Wykonanie wzrastających zadań w zakresie melioracji zależy od przygotowania i mobilizacji odpowiedniej ilości wyszkolonych kadr.

W związku z tym należy:

1. Rozszerzyć szkolenie w zakresie melioracji rolnych i łąkarskich w szkołach wyższych i średnich, tak aby w najbliższych latach przeciętnie rocznie uzyskiwać około 230 inżynierów oraz około 540 techników meliorantów, łąkarzy i geodetów.
2. Zapewnić przesunięcie do rolnictwa specjalistów meliorantów i łąkarzy ze średnim i wyższym wykształceniem z resortów pozarolniczych.

3. Do czasu uzyskania absolwentów ze szkół łąkarskich organizować corocznie kursy dla przeszkolenia absolwentów średnich szkół rolniczych.

4. Do czasu uzyskania potrzebnej ilości techników melioracyjnych organizować kursy dla eksternów-praktyków z zakresu technikum.

5. Organizować w szerokim zakresie kursy dla podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

6. Zmienić system plac specjalistów melioracji, dążąc do zrównania z placami pracowników w budownictwie.

7. Poprawić warunki bytowe robotników przez rozszerzenie budownictwa hoteli robotniczych i baraków przenośnych oraz zapewnić odpowiednie warunki mieszkaniowe pracownikom stałym.

Ście winny organizować pomoc klasy robotniczej dla pracującego chłopstwa w walce o pełne zagospodarowanie użytków rolnych.

Bardzo istotnym warunkiem powodzenia tej doniosłej sprawy jest rozwinięcie pionierskiego ruchu młodzieży pod hasłem likwidacji odłogów oraz doprowadzenia łąk i pastwisk do pełnej użyteczności. Organizacja ZMP winny — wzorem radzieckiego Komitetu organizować zaciąg najbardziej ofiarną młodzieży do tej zaszczepionej pracy. Zaciąg ten pozwoli skierować liczne rzesze ideowej młodzieży do PGR, które podjęły się zadania likwidacji odłogów, do wyspecjalizowanych zespołów i gospodarstw o wielkich obszarach łąk i pastwisk oraz do brygad melioracyjnych. Zadaniem organizacji partyjnych na tych terenach jest dopilnowanie, aby dla robotników i specjalistów, młodzieży z zaciągu pionierskiego stworzyć odpowiednie warunki życia i pracy, zwrócić się o zaspokojenie ich potrzeb kulturalnych oraz dopomóc w walce o pokonywanie trudności.

W szczególności dla wykonania zadań wynikających z niniejszej uchwały — komitety i organizacje partyjne winny:

1. posiadać dokładną i bieżąco uzupełnianą znajomość faktycznego stanu zagospodarowania użytków rolnych na ich terenie;

2. zapewnić, aby rady narodowe, państwowa służba rolna przy współudziale organizacji społecznych — w oparciu o niniejszą uchwałę — opracowały szczegółowy plan walki o likwidację odłogów i pełne zagospodarowanie wszystkich użytków rolnych, plan prac melioracyj-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Uchwała II Plenum KC PZPR

w sprawie likwidacji odlogów zagospodarowania i lepszego wykorzystania łąk i pastwisk

(Ciąg dalszy ze str. 3)

nych oraz lepszego wykorzystania łąk i pastwisk położonych na ich terenie.

Na terenach, gdzie istnieją większe kompleksy odlogów oraz na terenach, gdzie podejmowane są większe roboty melioracyjne, instancje i organizacje partyjne winny zwołać szerokie narady aktywne partyjne, rad narodowych, ZSL, Związku Samopomocy Chłopskiej, ZMP i kół gospodyń wiejskich, nauczycieli, pracowników PGR i POM oraz przodujących chłopów i członków spółdzielni produkcyjnych w celu omówienia planu realizacji niniejszej uchwały.

- Wzmocnić kierownictwo instancji i organizacji partyjnych, rad narodowych i ZMP na terenach, gdzie przewidziane są większe prace przy likwidacji odlogów i zagospodarowaniu łąk i pastwisk.
- Rozwijać w całym kraju, a zwłaszcza na terenach, gdzie przeprowadzane będą prace związane z likwidacją odlogów i zagospodarowaniem łąk i pastwisk, szeroką akcję masowo-polityczną, wyjaśniającą znaczenie uchwały Plenum KC dla mobilizacji społeczeństwa w celu zrealizowania zawartych w niej zadań.
- Należy wzmocnić walkę z wszelkimi przejawami wrogości kułackiej działalności usiłującej przeszkadzać i opóźniać wykonanie najważniejszych zadań w walce o zagospodarowanie ziemi.

Należy stawiać pod pręgierz opinii publicznej wszelkie przejawy złej gospodarki marnotrawstwa i niszczenia ziemi uprawnej — nieocenionego bogactwa narodu.

Plenum KC podkreślając wagę wysuniętych w uchwałach jako doniosłego ogniska w realizacji uchwały II Zjazdu, ostrzega przed kampanijnym potraktowaniem tych zadań. Zadania te nie mogą być realizowane w oderwaniu od całokształtu zadań wysuniętych przez II Zjazd w zakresie podniesienia produkcji rolnej i socjalistycznej przebudowy wsi.

Plenum KC wzywa chłopów pracujących, robotników i inteligencję, aby rozwijając twórczą inicjatywę nie szczędili starań w celu zagospodarowania wszystkich użytków rolnych.

Realizacja zadań wysuniętych przez II Plenum KC PZPR zależy całkowicie od bojowej postawy organizacji partyjnych, od ich umiejętności pokierowania rosnącą aktywnością mas chłopskich i przekonania ich o całkowitej słuszności i realności tych zadań. Wysiłki te przyczynią się wydatnie do wzrostu zbiorów zbóż, rozszerzenia bazy paszowej i hodowli.

Całkowita likwidacja odlogów i lepszego wykorzystania łąk i pastwisk łączy się bezpośrednio z realizacją podstawowych zadań wysuniętych przez II Zjazd partii — przyspieszenia wzrostu stopy życiowej mas pracujących miasta i wsi, zwycięskiej realizacji socjalizmu w naszym kraju.

11 dyscyplin sportowych i finał Pucharu Polski na II Ogólnopolskiej Spartakiadzie

II Ogólnopolska Spartakiada (17—25 lipca) stanie się przeglądem osiągnięć naszego sportu w X-lecie Polski Ludowej. O 131 indywidualnych i zespołowych tytułach mistrzów Polski walczyć będzie w 11 dyscyplinach sportu: boksie, gimnastyce, kolarstwie, siatkówce, koszykówce, lekkoatletyce, pływaniu, podnoszeniu ciężarów, strzelectwie, zapasach i szermierce ponad 2.500 zawodników i zawodniczek naszego kraju.

Do Spartakiady przystępują reprezentacje siedmiu pionów: — Wojska, CRZZ, LZS, Gwardii, AZS, Startu i Zrywów.

Najwcześniej, bo 15 lipca rozpocznie się Spartakiada w strzelectwie sportowym, odbywającym się we Wrocławiu.

100-kilometrowy drużynowy bieg kolarski rozegrany zostanie 22 lipca na trasie Lublin — Chełm — Lublin. Pozostałe konkurencje wyznaczono w Warszawie.

PROGRAM

Uroczyste otwarcie II Ogólnopolskiej Spartakiady nastąpi 17 bm. o godz. 16. Program obejmuje pokaz gimnastyki masowej grupy LZS-u, w której uczestniczy 300 dziewcząt i 600 chłopów oraz mecz półfinałowy piłkarskiego Pucharu Polski: Gwardia (Warszawa) — CWKS, Druga para półfinałistów: Stal (Sosnowiec) — Gwardia (Kraków) spotka się 18 bm. na stadionie Kolejarza, a finał Pucharu Polski przewidziano na 24 bm. na stadionie CWKS. Zamknięcie Spartakiady nastąpi 25 bm. o godz. 15 na stadionie CWKS.

NAGRODY

Z licznych nagród, które otrzymają zwycięzcy, najcenniejsze będą: nagroda Przewodniczącego Rady Ministrów — Józefa Cyrankiewicza, Marszałka Polski — Konstantego Rokossowskiego i Zarządu Głównego ZMP. Trzy wyróżnienia przeznaczono

dla najlepszych pionów w punktacji ogólnej. Za zwycięstwa indywidualne mistrzowie otrzymają — zależnie od wyniku — złotą, srebrną lub brązową odznakę Spartakiady oraz dyplomy od 1 do 6 miejsca.

WYCIECZKI

By umożliwić jak najliczniejszej rzeszy miłośników sportu obejrzeć ciekawych pojedynków sportowych, PTT-K i „Orbis” organizują jedno i dwudniowe wycieczki do Warszawy, przy czym koszty uczestnictwa są bardzo niskie.

Pierwszymi uczestnikami Spartakiady, którzy przybyli do Warszawy są członkowie zespołu gimnastycznego LZS i CRZZ. Grupy te przeszły eliminacje, osiągając poziom III klasy sportowej. Zapewnia to wzorowe wykonanie ćwiczeń, co w sumie da piękny obraz sportowy.

WIELOBÓJ

W okresie Spartakiady reszta sportowców przystąpi do masowych wielobojów. — Ogłoszone

przez GKKF współzawodnictwo przewiduje: punktację za zdobycie trzech różnych norm do odznaki SPO przez jednego zawodnika. Współzawodnicze będą kola, zrzeszenia, województwa. Zwycięzcy uzyskają cenne nagrody GKKF.

Tenisowe mistrzostwa Polski zakończone

Para Jędrzejowska — Piątek zdobyła w grze mieszanej tytuł mistrza Polski na rok 54 wygrywając łatwo z parą Andrutową — Kwiatek 6:2, 6:1.

Do finałowego spotkania o tytuł mistrza Polski w grze podwójnej stanęli — Piątek — Kowalczeński i Buchalik — Niestroj. Zwycięzcy para Piątek — Kowalczeński 3:6, 6:4, 6:1, 8:6, zdobywając tytuł mistrza Polski na rok 1954.

W spotkaniu o trzecie miejsce w grze pojedynczej mężczyźni zeszłoroczny mistrz Polski Liciś wygrał z Kramerem 4:6, 6:2, 6:2.

DRUKARNIA: — Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka, Poznań. K-5-10673

Modelarze na starcie IX ogólnopolskich zawodów

Na strzyżewickim lotnisku LPZ pod Leszmem rozpoczęły się w niedzielę IX Ogólnopolskie Zawody Modeli Latających.

Na starcie stanęło 146 zawodników z 200 modelami reprezentujących 17 województw. Otwarcia zawodów dokonał wiceprezes Zarządu Głównego LPZ — plk. Kawecki.

W poniedziałek odbyła się pierwsza konkurencja zawodów w grupie modeli szybowców. Wśród młodszych zdecydowane zwycięstwo odniósł Wł. Kaziemierz z Warszawy — 362 pkt., zaś w grupie starszych — Pawełowski z Białegostoku, zdobywając 483 pkt.

We wtorek startowały modele o napędzie gumowym, a w ciągu następnych dni wzbijają się w powietrze kolejne modele silnikowe, odrzutowe oraz silnikowe na uwięzi. Program zawodów przewiduje także loty rekordowe, do których staną ze swymi „maszynami” uprzednio zgłoszeni modelarze.

Zawody zakończą się w niedzielę.

Modelarze poznanscy przygotowują się do startu w IX ogólnopolskich zawodach.

Na zdjęciu: widzimy młodych adeptów sztuki modelarskiej pracujących nad swoimi modelami pod czujnym okiem instruktora poznanskiej modelarni — Jana Burego, który na zawodach leszczyńskich jest kierownikiem ekipy województwa poznańskiego.

Teatry CO•CDZIE•KIEDY

OPERA — godz. 19 „Carmen”
POLSKI — przerwa urlopową
KOMEDIA — przerwa urlopową
TEATR SATYRYKÓW — przerwa urlopową
PAŃSTWOWY TEATR AKTORA I LALKI — przerwa urlopową
TEATR „MINIATUR” (Warszawa) w Teatrze Nowym — godz. 19 jednoaktów: „Jestem zbrojaczem”, „Teraz”, „Pan Benet”

Kina
APOLLO — remont
BAŁTYK — g. 14.30, 16.30, 18.30 i 20.30 „Dzielnica cudów” (franc. — od lat 7)
MUZA — g. 11, 16, 18 i 20 „Córka pułku” (aust. — od lat 16)
RIALTO — g. 16, 18 i 20 „Kobieta dotrzymuje

słowa” (czeski — od lat 14)
WARTA — od godz. 14 do 20 „Synowie ludu” — dokumentalne
LETNIE — g. 15, 17 i 19 „Express Moskwa — Ocean Spokojny” (radziecki — od lat 12)
JUNAK — g. 16, 18 i 20 „Dziś o wpół do jedenastej” (czeski — od lat 18)
PIAST — godz. 18 i 20 „Na dworze księcia Turki” (chiński — od lat 14)
FABIANOWO — godz. 19.30 „Na łaskawym chlebku” (radz. — od lat 12)
FOTOPLASTIKON — ul. Armii Czerwonej nr 53 — godz. 10—22 „Normandia — Bretonia”

CYRK nr 3, plac przy ul. Ratajczaka — godzina 19.15.

Radio

PROGRAM II
Fala Poznania 249 m

Wiadomości: 5.05, 6, 7, 7.50, 12.04, 13.10, 14, 17.30, 18.15, 21.30 i 23.55.

Muzyka: 5.40 (P), 6.15, 6.37, 7.15, 8 — poranna, 12.10 — muzyka ludowa różnych narodów, 13.35 — koncert solistów, 14.10 — suita na tematy kurpiowskie, 14.30 — symfoniczna, 15 — muzyka, 15.20 — zespół gitarzystów Jana Ławrusiewicza, 16.40 (P) — z piosen-

ką jest mi wesoło, 18 (P) — rozrywka, 18.20 — z cyklu: sonaty fortepianowe Beethovena — Sonata E-dur op. 109, 19.45 — koncert estradowy, 21 — gra orkiestra taneczna P. R., 21.30 — Jan Strauss: operetka „Zemsta nietoperza”.

Andycje inne:

5.10, 12.45 — dla wsi, 13.15 — „Dziennik” — odc. 1 opow., 15.50 — przodujący ludzie miast i wsi o swojej pracy, 16.33 (P) — reportaż aktualny, 17 — z życia Związku Radzieckiego, 17.40 (P) — dla młodzieży, 18.50 — nowości naukowe, 19 — muzyka i aktualności, 19.25 — o kłódkach, 20.40 — reportaż literacki.

Sport: 21.45 — wiadomości.

PRZEKLETY SKARB

Dantzke potrzasał głową: wciąż jeszcze nie mógł się zdobyć na odpowiedź. Pot zalewał mu całe ciało.

— Naprawdę nie? — Wachmistrz zsunął dokumenty, jakby to były karty i jakby zamierzał je potasować.

— Kiedy panu mówię, że tak, to tak, panie wachmistrzu. — Żalony głos Dantzkego oraz jego szara, niepozorna powierzchowność wywarły pewne wrażenie na przodowniku policji, uczyli go miękko i niepewnym zarazem. Z wahaniem oddał Dantzkemu dokumenty. Obaj funkcjonariusze nachyliwszy głowy, zaczęli się wspólnie naradzać. Potem starszy potraszając wokół banknotami urzędowym tonem zwrócił się do ich nieznajomego właściciela, aby je sobie zabrał. Słowa jego utonęły w martwej ciszy. Począł chwilę i gdy się nikt nie zgłosił, zapytał ponownie w tym samym poważnym tonie, czy ktoś ma jakieś informacje w tej sprawie, przy czym wzrok jego przesunął się kolejno po Dantzkem, po aresztowanym człowieku, dziewczynie o mącznej twarzy i jej przyjaciółce.

Anita spojrzała w stronę surowego funkcjonariusza policji z naturalną prostotą; uśmiechnęła się nawet z utonąłą miną: — Przed chwilą, panie wachmistrzu stał tu przy stole jakiś wysmukły jegomość, taki sobie ciemny typ. Myślę, że był to jeden z tych cudzoziemców, co przed dworcami skupują złoto i srebro. Stał tu chwilę i liczył pieniądze. Może to on zgubił dolary.

— Tak, tak — odpowiedział wachmistrz z rezerwą i spytał, gdzie mógł zatrzymać się ów handlarz walutą.

— Gdzie on mógł się zatrzymać? Hm, hm...! — Anita, jakby szukając kogoś, zerknęła w kilka patrzących w tę stronę twarzy i powiedziała do dziewczyny: — Zauważyłaś może, gdzie ten ciemny typ polaził, Marianno?

— Nie — odparła tamta, nie orientując się, że wciągnięto ją do fałszywej gry.

Z tym samym zwróciła się kobieta szybko do Dantzkego: — Lecz chyba pan musiał go widzieć, panie sąsiadzie. Człowiek ten stał przez cały czas obok stołu.

Dantzke ku swojemu przerażeniu stał się znowu obiektem uwagi ze strony policji.

Zmieszany wyjął: — Ja? Nie, nie widziałem.

Kobieta zrezygnowała ze swej gry. — W każdym razie wydaje mi się, panie wachmistrzu, że ten ciemny typ zniknął na kilka minut przed waszym przyjściem.

Przodownik policji spojrzał na swego koleżę, tamten mrugnął na niego porozumiewawczo i nachylił się ponad stołem do Anity: — Można zobaczyć pani papiery?

— Bardzo proszę. — Z drwiącą elegancją podała mu dowód osobisty.

— Anita Becker, mężatka — przeczytał urzędnik półgłosem i porównał fotografię w dowodzie z właścicielką. — Dziękuję — odrzekł, oddając jej dowód osobisty. Skierował się z kolei do dziewczyny.

— Mogę się tylko wylegitymować kartą chorobową.

— Nie wystarczy.

Marianna zaczęła płakać. — Kiedy nie innego przy sobie nie mam.

— Wobec tego musi pani pójść z nami.

— Wzrok jego wyrażał chłód, ale i zadowolenie z polowu, jakiego dokonał, a o czym powiedział mu rodzaj choroby na karcie.

— Ale ja się tu przecież umówiłam ze swoim narzeczonym, panie wachmistrzu.

— Nic nie pomoże, panienko, regulamin jest regulaminem.

Z westchnieniem, jednak nadspodziewanie lekko pogodzona z losem, Marianna wstała i stanęła obok zatrzymanego człowieka.

Przodownik policji schował banknoty do swojej książki raportowej, wetknął ją do górnej kieszeni munduru i skinął na aresztowanych, by mu towarzyszyli. Odchodząc dziewczyna zawołała do Kobiety, chcąc upozorować swoje z nią stosunki: — A tam ten interes jeszcze ubijemy, słyszysz, Anita?

Ledwie policjanci wyszli razem z parą aresztowanych osób, w poczekalni zawrzało na nowo. Jeszcze długo roły się ludziom małe szachrajstwa, tania miłość śniła o dolarze, kojącym na równi z bogiem wszystkim bóle świata. Niejeden popadał w marzenie i wyobrażał sobie z mniejszą lub większą fantazją, co by to było, gdyby to on właśnie zerknął był pod stół.

V.

— Można było wpaść. — Anita jakby od dawna zaprzyjaźniona z Dantzkem wzięła drugiego papierosa.

(Ciąg dalszy nastąpi) (10)